

N:o 45.

Af herr **Lundeberg**, om ändring af § 13 mom. 2 i ordningsstadgan för Riksdagens Första Kammar.

§ 13 i kammarens ordningsstadga har följande lydelse:

»1:o) Ledamot, som erhållit ordet, skall tala stående från den plats, han i samlingssalen innehar, eller från den plats, som af talmannen bestämmes.

2:o) Statsrådsledamot, som i denna sin egenskap erhåller ordet, skall tala stående från någon af de särskilda platser, som för statsrådets ledamöter äro i kammaren anordnade».

Så länge kammarens plena höllos i gamla riksdagshuset, vållade tillämpningen af 2 mom. i denna paragraf ej någon olägenhet. Ett motsatt förhållande har uppstått efter inflyttningen i nya riksdagshuset, där de särskilda platserna för statsrådets ledamöter anordnats så, att på många håll svårigheter yppat sig att höra dessa ledamöters anföranden. Detta gäller såväl kammarens ledamöter och tjänstemän som tidningsreferenter och andra åhörare på en del af läktarne. I anledning häraf har ofta, när en statsrådsledamot fått ordet, omkring honom bildats en tät ring af åhörare, som stundom hindrat notarierna från att kunna fullständigt uppfatta och återgifva hvad talaren yttrat.

För att de antydda olägenheterna må kunna undanröjas, hemställer jag,

det kammaren ville besluta, att § 13 mom. 2 i kammarens ordningsstadga skall erhålla följande ändrade lydelse:

Statsrådsledamot, som i denna sin egenskap erhåller ordet, skall tala stående från någon af de särskilda platser, som för statsrådets ledamöter äro i kammaren anordnade, eller ock från plats, som af talmannen anvisas.

Stockholm den 9 maj 1906.

Chr. Lundeberg.